

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 lipca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Panevėžio apygardos teismas — Republika Litewska) — Postępowanie karne przeciwko Edgarowi Babanowowi

(Sprawa C-207/08) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Rolnictwo — Swobodny przepływ towarów — Przepisy krajowe zakazujące uprawy wszelkich odmian konopi)

(2008/C 285/24)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Panevėžio apygardos teismas

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Edgar Babanov

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Panevėžio Apygardos Teismas— Zgodność z prawem Unii Europejskiej krajowych przepisów przewidujących odpowiedzialność karną za uprawę wszystkich rodzajów konopi — Możliwość zastosowania przez sąd przepisów krajowych, gdy zawartość substancji aktywnej w konopiach nie przekracza określonego progu

Sentencja

- 1) Wykładni rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się ono obowiązywaniu przepisów krajowych zakazujących uprawy i posiadania konopi przeznaczonych do produkcji włókna, o których mowa w rzeczonym rozporządzeniu.
- 2) Prawo wspólnotowe sprzeciwia się stosowaniu przez sąd krajowy państwa członkowskiego przepisów krajowych, które z naruszeniem rozporządzenia nr 1782/2003, zakazują uprawy i posiadania konopi przeznaczonych do produkcji włókna, o których mowa w rzeczonym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piątej izby) wydanego w dniu 27 listopada 2007 r. w sprawach połączonych T-3/00 i T-337/04, Athanasios Pitsiorlas przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Europejskiemu Bankowi Centralnemu, wniesione w dniu 21 lutego 2008 r. przez Athanasiosa Pitsiorlasa

(Sprawa C-84/08 P)

(2008/C 285/25)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Athanasios Pitsiorlas (przedstawiciel: D. Papafilippou, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej i Europejski Bank Centralny

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2008 r. Trybunał (izba druga) odrzucił żądanie stwierdzenia nieważności i obciążył Athanasiosa Pitsiorlasa kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-327/08)

(2008/C 285/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że:

przyjmując i utrzymując w mocy art. 44-1 dekretu nr 2005-1308 z dnia 20 października 2005 r., art. 46-1 dekretu nr 2005-1742 z dnia 30 grudnia 2005 r. i art. 80-1-1° dekretu nr 2006-975 z dnia 1 sierpnia 2006, w zakresie, w jakim przepisy te umożliwiają instytucjom zamawiającym lub podmiotom zamawiającym na skrócenie rozsądnego terminu, który należy zachować między powiadomieniem oferentów a podpisaniem umowy w sprawie udzielenia zamówienia, bez żadnych ograniczeń czasowych i bez uprzedniego ustanowienia w krajowych przepisach jakiegokolwiek obiektywnego warunku,

oraz

przyjmując i utrzymując w mocy art. 1441-1 nowego kodeksu postępowania cywilnego, w brzmieniu zmienionym przez dekret nr 2005-1308 z dnia 20 października 2005 r., w zakresie w jakim przepis ten przyznaje dziesięciodniowy termin na odpowiedź właściwej instytucji zamawiającej lub właściwego podmiotu zamawiającego, uniemożliwiający jakiegokolwiek przedumowne zarządzenie tymczasowe przed udzieleniem tej odpowiedzi, który to termin nie zawiesza biegu terminu który należy zachować między powiadomieniem oferentów a podpisaniem umowy w sprawie udzielenia zamówienia,

Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy 89/665/EWG⁽¹⁾ i dyrektywy 92/13/EWG⁽²⁾, zgodnie z ich wykładnią udzieloną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach w sprawie C-81/98 Alcatel i C-212/02 Komisja przeciwko Austrii, a konkretnie na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/665/EWG i art. 2ust. 1 dyrektywy 92/13/EWG;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi dwa zarzuty.

W pierwszym z nich Komisja zarzuca pozwanej umożliwienie instytucjom zamawiającym, w pilnych przypadkach, skrócenia do mniej niż 10 dni minimalnego terminu, który należy zachować między powiadomieniem wszystkich oferentów o decyzji o udzieleniu zamówienia a podpisaniem umowy w sprawie udzielenia tego zamówienia. Po pierwsze bowiem, ocenę pilnego charakteru sprawy, o którym mowa we francuskich uregulowaniach, pozostawiono swobodnemu uznaniu instytucji zamawiającej, nie nakładając żadnego obiektywnego warunku. Po drugie, w uregulowaniach tych brak jest jakiegokolwiek gwarancji, że oferentów informuje się o tym, o ile dni skrócono termin, co mogłoby spowodować, że oferenci ci wystąpią o zastosowanie przedumownego środka tymczasowego przeciwko decyzji o udzieleniu zamówienia na etapie, na którym umowa o jego udzieleniu będzie już podpisana. Taka sytuacja byłaby w oczywisty sposób niezgodna z celem dyrektyw 89/665/EWG i 92/13/EWG, popartym orzecznictwem Trybunału, który polega na ustanowieniu skutecznych i szybkich dróg odwoławczych od niezgodnych prawem decyzji instytucji zamawiających, na takim etapie, na którym naruszenia te mogą być wciąż jeszcze naprawione.

W drugim zarzucie Komisja podnosi ponadto, że pozwana pozbawia skuteczności te dyrektywy, ustanawiając we francuskich uregulowaniach etap poprzedzający, na którym obowiązkowo należy wezwać instytucję zamawiającą do usunięcia uchybienia, w trakcie czego bieg terminu, który należy zachować między powiadomieniem oferentów a podpisaniem umowy w

sprawie udzielenia zamówienia nie ulega zawieszeniu. Jeżeli bowiem wniesienie środka odwoławczego przez odrzuconego oferenta byłoby wykluczone w trakcie trwania terminu na odpowiedź na wezwanie do usunięcia uchybienia, wynoszącego 10 dni, odpowiedź udzielona przez instytucję zamawiającą z chwilą upływu tego terminu pozbawiałaby odrzuconego oferenta jakiegokolwiek możliwości skutecznego dowożenia się, gdyż wówczas umowa byłaby już podpisana.

(¹) Dyrektywa Rady 89/665/WE z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33), zmieniona przez dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76, s. 14).

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-333/08)

(2008/C 285/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że wprowadzając — przy braku poszanowania zasady proporcjonalności — wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia dla pomocniczych środków technologicznych i środków spożywczych, przy wytworzeniu których wykorzystano pomocnicze środki technologiczne pochodzące z innych państw członkowskich, w których są one legalnie produkowane lub wprowadzane do obrotu, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 traktatu WE;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja kwestionuje ograniczenia handlu wynikające z francuskich przepisów dotyczących pomocniczych środków technologicznych. Ustanawiając wymóg uzyskania uprzedniego pozwolenia na te produkty oraz na środki spożywcze, przy wytworzeniu których wykorzystano pomocnicze środki technologiczne pochodzące z innych państw członkowskich, w których są one legalnie produkowane lub wprowadzane do obrotu, przepisy te w istocie utrudniają i podrażniają wprowadzanie do obrotu tych środków spożywczych i środków pomocniczych i w związku z tym stanowią przeszkodę w wymianie handlowej we Wspólnocie.